

CARTA ALBĂ A APĂRĂRII

**BUCUREȘTI
2017**

CARTA ALBĂ A APĂRĂRII

**BUCUREȘTI
2017**

Cuprins

<i>Introducere</i>	9
<i>Premise</i>	9
<i>Repere de conținut</i>	10
CAPITOLUL 1. Evaluarea mediului de securitate	11
Mediul internațional de securitate	11
Riscuri și amenințări.....	14
CAPITOLUL 2. Obiectivele politicii de apărare	16
Dezvoltarea capabilităților de apărare robuste	17
Creșterea credibilității strategice în cadrul NATO și al UE	18
Consolidarea parteneriatelor strategice, în mod deosebit a Parteneriatului strategic cu Statele Unite ale Americii	24
Dezvoltarea relațiilor de cooperare internațională în plan bilateral, regional și în cadrul organizațiilor internaționale.....	27
Sprijinirea altor autorități publice în gestionarea situațiilor de urgență	30
CAPITOLUL 3. Misiunile și cerințele specifice	
pentru Armata României	32
Misiunile Armatei României	32
Nivelul de ambiție	33
Cerințe specifice	34

CAPITOLUL 4. Principalele direcții de dezvoltare a capabilităților de apărare.....	42
CAPITOLUL 5. Politicile privind managementul integrat al resurselor de apărare	47
Planificarea apărării	49
Managementul resurselor umane.....	50
Managementul resurselor financiare	55
Managementul achizițiilor pentru apărare	56
Managementul activității de cercetare-dezvoltare și inovare (CDI).....	58
Managementul infrastructurii de apărare	60
CAPITOLUL 6. Sursele financiare.....	63
Considerații finale	67

În actualul context de securitate, extrem de dinamic și complicat, în care ne confruntăm cu o combinație de riscuri și amenințări tot mai complexe — anexarea Crimeei, intensificarea instabilității și acutizarea fenomenului terorist în Orientul Mijlociu și nordul Africii, potențialul Statului Islamic de a afecta inclusiv statele europene, criza umanitară generată de afluxul masiv de refugiați în Europa — apărarea a devenit din ce în ce mai importantă în ecuația de securitate națională.

Actualul Guvern consideră apărarea un domeniu prioritar, iar implementarea unei politici de apărare coerente reprezintă una dintre dimensiunile cheie ale actului de guvernare.

Astfel, Programul de Guvernare 2017-2020 reprezintă un pilon important al construcției priorităților la nivelul politicii de apărare stabilind coordonatele fundamentale ale acesteia, și anume: continuitate strategică în cadrul NATO și UE, creșterea capacității operaționale a forțelor armate, implementarea unui management optim al resurselor de apărare, pregătirea profesională și calitatea vieții personalului militar, revitalizarea industriei naționale de apărare, pregătirea populației și teritoriului și gestionarea interinstituțională a crizelor de tip militar sau de securitate.

Carta Albă a Apărării 2017 transpune în mod integrat și unitar viziunea Guvernului asupra apărării naționale în corelare cu obiectivele stabilite în Strategia națională de apărare a țării.

Coerența și credibilitatea sunt caracteristici cheie, cu o semnificație aparte, de care Armata României dă dovadă în mod constant. Este foarte important ca eforturile pe palierul de apărare și securitate să fie îndreptate către o reconfigurare a forțelor proprii dublată de o planificare adaptată a achizițiilor și înzestrării, cu precădere spre promovarea intereselor strategice naționale la nivel NATO și UE, precum și în direcția asigurării stabilității regionale în vecinătatea estică a Alianței.

CARTA ALBĂ A APĂRĂRII

Resursa umană este una dintre cele mai prețioase resurse ale Armatei. De aceea, creșterea calității vieții personalului militar și civil trebuie să se regăsească în prioritățile Cartei Albe. La aceasta vor contribui din plin și rezultatele obținute prin aplicarea noilor reglementări privind condițiile de salarizare a personalului bugetar.

Am convingerea că, prin adoptarea acestui document, va fi atinsă o coerență sporită a efortului național de asigurare a securității și apărării, în conformitate cu așteptările poporului român și cu tendințele specifice contextului internațional și regional.

În plus, am înțeles de la bun început că pentru o coerență și credibilitate reală este necesară o finanțare pe măsură. De aceea, conform angajamentului politic asumat la nivel național, începând cu anul 2017 și pentru următorii zece ani, bugetul apărării va beneficia de un procent de 2% din PIB.

Acesta este în fapt angajamentul ferm al Guvernului României pentru realizarea obiectivelor politicii de apărare și pentru succesul modernizării și consolidării Forțelor Armate Române.

PRIM MINISTRUL ROMÂNIEI
MIHAI TUDOSE

Evenimentele imprevizibile și complexe ale mediului de securitate necesită identificarea și implementarea unor soluții adecvate. *Carta albă a apărării 2017 (CA17)* se înscrie în această logică, fiind expresia preocupărilor Ministerului Apărării Naționale față de provocările de securitate și, totodată, principalul document al politicii și planificării în domeniul apărării.

Dinamica riscurilor și amenințărilor actuale obligă, poate mai mult ca niciodată, la continuarea procesului de consolidare a capacității de apărare, la o transformare, modernizare și dotare corespunzătoare a Armatei României și, nu în ultimul rând, la creșterea interoperabilității cu forțele aliate și parteneri în vederea asigurării celui mai bun răspuns în situații de criză.

În acest sens, un sistem militar eficace, adaptat noii arhitecturi de securitate, trebuie să fie în măsură să facă față evoluțiilor complexe din mediul de securitate, atât cele din proximitatea imediată, cât și cele de la nivel global. În ultimii ani, țara noastră a dovedit că poate să fie un furnizor de securitate, iar acest lucru ne obligă în continuare la eforturi și demersuri pe măsura celor deja realizate.

Bineînțeles că aceste eforturi trebuie să fie sprijinite cu resurse adecvate. Actualul Guvern a înțeles provocările momentului și a făcut din apărare un domeniu prioritar al bugetului pe anul în curs. După o perioadă de subfinanțare critică a sectorului de apărare până în anul 2012, cu un trend ușor ascendent începând cu anul 2013, actualul buget asigură baza necesară accelerării modernizării organismului militar.

Resursa umană reprezintă o problemă aparte și merită tratată ca atare. Fără oameni bine pregătiți și dedicați misiunii de apărare a țării, niciun efort nu poate să conducă la rezultate pe măsură. De altfel, nu de puține ori am primit aprecieri din partea partenerilor noștri referitoare la curajul și profesionalismul dovedite de militarii noștri în teatrele de operații.

Echipamentele, tehnica și, implicit, programele strategice de înzestrare, sunt deopotrivă esențiale. Recent, Parlamentul României a transmis Ministerului Apărării Naționale aprobarea prealabilă pentru demararea unui număr de opt programe de înzestrare, fapt care va duce gradul de înzestrare a forțelor noastre armate la un nivel superior.

Provocările geostrategice și responsabilitățile care revin României în urma angajamentelor internaționale asumate fac din forțele armate un vector important pentru asigurarea securității naționale, iar CA17 îi asigură acestui vector direcția, amplitudinea și suportul necesar.

MINISTRUL APĂRĂRII NAȚIONALE
MIHAI-VIOREL FIFOR

Introducere

Premise

Carta Albă a Apărării este elaborată de Ministerul Apărării Naționale pentru îndeplinirea prevederilor *Strategiei naționale de apărare a țării* și implementarea obiectivelor de apărare stabilite de *Programul de guvernare*, în conformitate cu prevederile *Legii 203/2015 privind planificarea apărării*.

Carta Albă a Apărării 2017 (CA 17) a fost elaborată astfel, pentru reflectarea prevederilor *Programului de Guvernare 2017-2020* aprobat de Parlamentul României ca urmare a acordării încrederii actualului Guvern (Hotărârea nr. 1 din 4 ianuarie 2017). De asemenea, CA 17 are ca bază fundamentală de construcție *Strategia națională de apărare a țării pentru perioada 2015-2019*, aprobată de Parlamentul României prin Hotărârea nr. 33 din 23 iunie 2015.

Conceptual, Carta Albă definește politica de apărare a României pe un orizont de timp de patru ani conținând, totodată, prevederi pe termen mediu și lung. Este, în acest sens, principalul document de planificare la nivel deparlamentar. Pe baza acesteia se elaborează *Strategia Militară* și se fundamentează prioritățile în formularea propunerilor de buget ale ministerului.

Repere de conținut

La elaborarea prezentului document, s-au avut în vedere, de asemenea, *Conceptul Strategic al NATO 2010*, *Strategia globală de politică externă și de securitate a Uniunii Europene (EUGS)*, Planul de implementare al EUGS pe dimensiunea de securitate și apărare (2016), precum și deciziile adoptate la Summit-urile NATO din Țara Galilor (2014), Varșovia (2016), Consiliul European din decembrie 2016, reuniunea șefilor de stat și de guvern de la Bruxelles (2017), respectiv la reuniunile ministeriale subsecvente.

Structura și conținutul CA 17 urmează cu fidelitate cerințele legale, stabilind în capitole distincte obiectivele politicii de apărare pentru perioada 2017-2020, măsurile și acțiunile pentru îndeplinirea acestora, misiunile și cerințele specifice pentru Armata României, principalele direcții de dezvoltare a capacităților, politicile privind managementul integrat al resurselor de apărare.

Ca element adițional, în primul capitol, CA 17 prezintă în sinteză evaluarea mediului de securitate, riscurile și amenințările care au relevanță pentru domeniul apărării.

Documentul a preluat o serie de elemente din Carta anterioară¹ ca fiind încă valabile și aplicabile în contextul actual. Programul de guvernare 2017-2020, care a generat elaborarea CA 17, continuă linia generală a abordării problematicei apărării, respectiv se înscrie pe aceleași coordonate majore, precum apartenența la NATO, UE și alte organizații, parteneriatele strategice, inclusiv cu SUA, capacitățile de apărare și angajarea în operații și misiuni, înzestrare și resursele de orice natură.

La nivelul resurselor, trebuie subliniat că actuala Cartă Albă este primul document de acest tip care are ca determinant principal o alocare bugetară adecvată — 2% din PIB, fapt ce constituie o premisă esențială pentru implementarea corespunzătoare a obiectivelor politicii de apărare în integralitatea acestora.

¹*Carta Albă a Apărării* — România, 2015, aprobată de către Parlamentul României prin Hotărârea nr. 12 din 11 aprilie 2016

CAPITOLUL 1

Evaluarea mediului de securitate

La nivel global, mediul de securitate se află într-o continuă transformare, care se reflectă în accentuarea interdependențelor în relațiile internaționale și dificultatea delimitării riscurilor și amenințărilor clasice de cele asimetrice și hibride.

Predictibilitatea redusă a evoluțiilor crizelor regionale și nerespectarea principiilor de drept internațional de către unii actori statali sau non-statali complică situația regională de securitate și determină creșterea riscurilor și amenințărilor.

Mediul internațional de securitate

Dinamica accentuată a mediului global de securitate generează dificultăți pentru delimitarea clară între riscurile și amenințărilor de tip clasic și cele asimetrice sau hibride, iar accentuarea caracterului de interdependență, instabilitate și impredictibilitate la nivelul sistemului de relații internaționale sunt caracteristici care definesc paradigma actuală a securității și apărării.

Evoluțiile din mediul global de securitate vor fi dominate în continuare de tendințe complexe printre care se numără: reconfigurarea relațiilor geo-strategice regionale și globale; reafirmarea forței militare ca factor de putere în politica internațională; dezvoltarea tehnologiei informației și utilizarea acesteia ca instrument de influență a valorilor politice și sociale; resurgența naționalismului și extremismului; fragmentarea etnico-religioasă și radicalizarea ideologică, cu implicații în apariția unor mișcări separatiste și amplificarea fenomenului terorist; creșterea riscului nerespectării tratatelor și acordurilor

CARTA ALBĂ A APĂRĂRII

internaționale; amplificarea fluxurilor de imigranți către statele Uniunii Europene; accentuarea dezechilibrelor economice regionale; adaptarea infrastructurii critice la nevoile actuale.

În ceea ce privește anticiparea și prevenirea problemelor de securitate la nivel global, un rol important trebuie să fie asumat de către organizațiile internaționale prin intensificarea eforturilor, concretizate atât în demersuri de consultare, cât

și în decizii, în vederea rezolvării unor crize regionale. Acțiunile de încălcarea a regimului internațional al tratatelor și înțelegerilor în domeniul înarmării, reconfigurarea dispozitivelor militare prin dislocarea temporară sau permanentă de forțe și capacități militare, precum și executarea unor exerciții militare de amploare nenotificate conduc la slăbirea încrederii și securității în plan regional și internațional și pot genera reconfigurări semnificative la nivelul relațiilor internaționale.

Conflictele și crizele regionale din Europa de Est, Balcanii de Vest, Orientul Mijlociu și Nordul Africii tind să se interconecteze și pot genera efecte cumulative care impun adaptarea strategiilor de securitate și apărare la nivelul statelor și organizațiilor regionale și internaționale. Postura agresivă a unor actori statali sau non-statali și strategiile acestora în domeniul relațiilor internaționale generează impredictibilitatea evoluțiilor din mediul politic și dezechilibre sociale la nivel regional și global.

Pe fondul dificultăților economico-financiare, crizele de securitate din Orientul Mijlociu și Nordul Africii au condus la agravarea problemelor

sociale, generând amplificarea fluxurilor de imigranți către statele membre ale Uniunii Europene. Fenomenul migraționist constituie un potențator al celui terorist, care facilitează inclusiv activitățile de crimă organizată trans-frontalieră, în special traficul ilegal de arme, traficul de droguri și persoane, precum și proliferarea armelor de distrugere în masă, a tehnologiilor și materialelor nucleare.

În contextul perpetuării unor crize de securitate în regiuni precum Europa de Est, Orientul Mijlociu și Nordul Africii, Alianța Nord-Atlantică se confruntă în continuare cu o serie de provocări, fără precedent în ultimele două decenii, pentru gestionarea cărora parcurge un proces continuu de adaptare și de consolidare a posturii de descurajare și apărare.

Federația Rusă continuă demersurile pentru consolidarea statutului de mare putere la nivel regional și chiar global, cu implicații asupra parcursului european și euroatlantic al unor state precum Ucraina, Republica Moldova și Georgia.

În Regiunea Extinsă a Mării Negre, acțiunile de încălcare a normelor de drept internațional, prin punerea în discuție a ordinii internaționale, conservarea conflictelor înghețate, anexarea ilegală a Peninsulei Crimeea și intensificarea prezenței militare au readus în atenția Alianței Nord-Atlantice consolidarea misiunii sale fundamentale — apărarea colectivă și validitatea aranjamentelor de securitate încheiate cu Federația Rusă la sfârșitul secolului XX.

Regiunea Balcanilor de Vest este marcată de o tendință de perpetuare a instabilității, în pofida dezideratelor de integrare europeană. Menținerea, la nivel regional, a unui anumit potențial de destabilizare, cu rădăcini etnico-religioase și istorice, favorizează emergența extremismului, pe fondul posibilei întoarceri a luptătorilor străini care activează în cadrul unor organizații teroriste în Orientul Mijlociu și Nordul Africii.

România, în calitatea sa de stat membru al Alianței Nord-Atlantice și al Uniunii Europene, trebuie să continue intensificarea eforturilor naționale pe dimensiunea de apărare și securitate, în coerență cu ceilalți aliați și parteneri, și respectarea angajamentelor internaționale pentru creșterea credibilității și a profilului regional, menținându-și statutul de furnizor de securitate.

Riscuri și amenințări

Principalele riscuri și amenințări la adresa securității naționale, cu impact asupra domeniului apărării, se înscriu deopotrivă în spectrul convențional și neconvențional.

O agresiune convențională la adresa României are o probabilitate redusă. Pe de altă parte, dislocarea, în proximitatea României, a unor structuri militare înzestrate cu sisteme de armamente și mijloace de luptă moderne, inclusiv cu capabilități Anti-acces/Interdicție zonală (A2/AD²) de către unele state care nu sunt membre ale Alianței Nord-Atlantice, precum și intensificarea exercițiilor militare de amploare nenotificate constituie elemente cu impact de îngrijorare pentru apărarea națională și regională. Potențialul operațional și impredictibilitatea acțională a acestor capabilități reprezintă factori de risc la adresa securității României și aliaților săi.

Menținerea conflictelor înghețate în Regiunea Extinsă a Mării Negre și posibilitatea apariției de noi astfel de conflicte în proximitatea României au potențialul de a genera efecte negative la nivel regional. Totodată, existența și perpetuarea tensiunilor interetnice și a dezechilibrelor regionale sau locale în zonele de proximitate și de interes ale României pot conduce la declanșarea unor conflicte.

În prezent, România nu se confruntă cu o amenințare teroristă directă, iminentă și explicită. Cu toate acestea, apropierea geografică de zonele în care fenomenul terorist se manifestă pregnant și tranzitarea teritoriului național de către grupuri de refugiați provenite cu precădere din zonele de conflict pot constitui factori favorizanți pentru eventuale acțiuni de tip terorist, cu înalt grad de impredictibilitate.

De asemenea, contingentele naționale care participă la misiuni în afara teritoriului României sunt expuse riscurilor și amenințărilor generate de acțiunile organizațiilor și grupărilor extremist-teroriste.

²Anti Acces/Area Denial

Radicalismul cu origini în zona Orientului Mijlociu și Nordul Africii și conexiunile cu activitățile de crimă organizată de pe continentul european se vor amplifica odată cu reîntoarcerea „luptătorilor europeni“ către statele de origine/rezidență.

În strânsă conexiune cu mijloacele și formele de manifestare ale terorismului, criminalitatea transfrontalieră induce riscul traficării de armament și muniții.

Proliferarea armelor de distrugere în masă, a tehnologiilor și materialelor nucleare, precum și a mijloacelor letale neconvenționale va reprezenta în continuare un factor extern de risc.

Dezvoltarea potențialului de utilizare a mijloacelor chimice, biologice, radiologice și nucleare, ca instrument de descurajare și mijloc de promovare a intereselor politice sau ideologice, rămâne o preocupare importantă a unor actori statali și non-statali. Combinația dintre armele de distrugere în masă și vectorii purtători de muniții clasice este estimată drept unul dintre cele mai importante riscuri la adresa securității euroatlantice.

Atacurile cibernetice reprezintă amenințări cu un caracter global, dificil de identificat și de contracarat. Acestea înregistrează o amplificare fără precedent având un caracter continuu, disimulat, cu mare impact mediatic și cu efecte majore imediate, bazate pe costuri minime.

Simultan și pentru amplificarea rezultatelor, se pot derula acțiuni specifice în scopul exfiltrării de date și informații, terorismului cibernetic, sabotajului misiunilor sau acțiuni de război informațional.

CAPITOLUL 2

Obiectivele politicii de apărare

Politica de apărare reprezintă un ansamblu coerent și coordonat de obiective, măsuri și acțiuni care vizează realizarea obiectivelor naționale de securitate și a obligațiilor asumate pe plan internațional în domeniul apărării, prin utilizarea tuturor instrumentelor de natură politică, diplomatică și militară mobilizate de Ministerul Apărării Naționale pentru realizarea acestora.

Scopul fundamental al politicii de apărare este asigurarea deciziilor și acțiunilor în domeniul apărării care să permită garantarea suveranității, independenței, unității și integrității teritoriale a României. În acest sens, este necesară operaționalizarea prevederilor circumscrise domeniului apărării, stabilite prin Strategia națională de apărare a țării și a obiectivelor, priorităților și direcțiilor de acțiune ale Programului de Guvernare.

Obiectivele politicii de apărare pentru perioada 2017-2020:

- Dezvoltarea capabilităților de apărare robuste
- Creșterea credibilității strategice în cadrul NATO și UE
- Consolidarea parteneriatelor strategice, în mod deosebit cu Statele Unite ale Americii
- Dezvoltarea relațiilor de cooperare internațională în plan bilateral, regional și în cadrul organizațiilor internaționale
- Sprijinirea altor autorități publice în gestionarea situațiilor de urgență

Ca urmare, în formularea obiectivelor politicii de apărare s-a urmărit conturarea în manieră sintetică, dar cuprinzătoare, a aspectelor ce țin de modernizarea/și adaptarea Armatei României și implicit, de dezvoltarea rezilienței și a capacității de răspuns la riscurile și provocările actualului context de

securitate; de oportunitățile date de poziția geostrategică pentru afirmarea României ca pilon regional de stabilitate și implicit de profilare distinctă a statutului de partener strategic pentru NATO, UE și în special pentru SUA; și, nu în ultimul rând, de principiul dialogului și promovarea securității prin cooperare bilaterală și schimb de informații în domeniul militar, precum și de implementarea unei abordări interinstituționale în domeniul apărării.

Dezvoltarea capabilităților de apărare robuste

Dezvoltarea unor capabilități de apărare robuste și reziliente, credibile, interoperabile, flexibile și eficiente, destinate deopotrivă descurajării unei agresiuni împotriva României și articulării unui răspuns adecvat la provocările actuale și viitoare ale mediului de securitate, inclusiv în spectrul neconvențional, hibrid, reprezintă condiția esențială pentru îndeplinirea celorlalte obiective ale politicii de apărare.

De asemenea, îndeplinirea angajamentelor asumate ca urmare a calității de stat membru NATO și UE a României reprezintă un reper important în dezvoltarea capabilităților de apărare.

Procesul de dezvoltare a capabilităților militare va urmări utilizarea în mod eficient a resurselor disponibile prin stabilirea priorităților, atât în privința capabilităților ce se pot realiza prin eforturi naționale, cât și a celor dezvoltate în comun cu alte state membre sau aliate în format multinațional (NATO, UE sau alte formate de cooperare regionale).

În scopul realizării graduale a capabilităților asumate, se are în vedere asigurarea condițiilor pentru implementarea *Programului privind transformarea, dezvoltarea și înzestrarea Armatei României până în anul 2026 și în perspectivă*³.

Scopul Programului vizează dezvoltarea capabilităților necesare Armatei României pentru a promova și proteja interesele naționale în fața riscurilor și amenințărilor curente, aflate în dezvoltare și a celor viitoare, îndeplinirea angajamentelor în planul securității și apărării, asumate de țara noastră în cadrul NATO și UE, precum și față de alte organisme internaționale, prin dezvoltarea unei structuri de forțe modernă, dotată adecvat, dislocabilă, interoperabilă, cu capacitate de autosusținere și de protecție multidimensională, cu un sistem de comandă și control flexibil și eficient.

Detalii privind principalele direcții de dezvoltare a capabilităților sunt prevăzute în capitolul 4.

Creșterea credibilității strategice în cadrul NATO și al UE

Acest obiectiv vizează atât consolidarea profilului țării noastre în NATO, prin contribuții operaționale și conceptuale — direcție prevăzută în Strategia națională de apărare a țării — cât și continuitate strategică în cadrul NATO și UE — prevăzută în Programul de Guvernare ca măsură distinctă.

În ceea ce privește NATO, se vor avea în vedere următoarele direcții de acțiune:

³ Actualizat și aprobat de Consiliul Suprem de Apărare a Țării în luna martie 2017

- participarea activă la consultările formale și informale în cadrul grupurilor de lucru sau reuniunilor de nivel înalt (miniștrii apărării/externe, șefi de state și de guverne) și promovarea pragmatică, flexibilă și consecventă a intereselor și obiectivelor naționale în raport cu problematicile de pe agenda NATO;
- asigurarea completă și coerentă a contribuției naționale la implementarea Planului de acțiune al Alianței pentru creșterea capacității operaționale (Readiness Action Plan/RAP), respectiv pregătirea și punerea la dispoziția Alianței a contribuției naționale la Forța consolidată de răspuns a NATO (Enhanced NATO Response Force/ eNRF);
- continuarea, și după caz, intensificarea, acțiunilor pentru operaționalizarea și, ulterior, pentru asigurarea funcționării optime a structurilor aliate de comandă-control⁴ de pe teritoriul statului român precum și a celorlate inițiative din cadrul prezenței înaintată Aliate pe flancul

⁴ Comandamentul Diviziei Multinaționale pentru Sud-Estul Europei — Multinational Division South-East Headquarters/MND SE HQ, Unitatea de integrare a forțelor NATO – NATO Forces Integration Unit/NFIU, Modulul NATO de comunicații și informatică dislocabil — Deployable Communication and Information Module/ DCIM, Brigada Multinațională/ MNBde

estic⁵, concomitent cu evidențierea importanței acestor structuri în cadrul Aliat și cu promovarea coerenței măsurilor adoptate pentru întărirea posturii de descurajare și apărare pe acest flanc;

- creșterea profilului strategic al Mării Negre în context Aliat, în principal prin intensificarea cooperării specifice cu statele membre NATO, având ca obiectiv principal asigurarea prezenței navale aliante vizibile în acest bazin maritim și evidențierea importanței regiunii pentru securitatea euroatlantică;
- continuarea participării la operațiile și misiunile aliante — efortul operațional se va concentra pe teatrul de operații din Afganistan, context în care vom sprijini toate demersurile aliante necesare pentru asigurarea succesului implicării NATO în această țară. În egală măsură, vom rămâne angajați în eforturile NATO de stabilizare a Balcanilor de Vest. Totodată, vom urmări reconfigurarea și adaptarea participării noastre cu forțe și capacități pentru a contribui adecvat, în raport cu interesele naționale, la efortul colectiv de gestionare a amenințărilor la adresa securității euroatlantice, inclusiv în lupta împotriva terorismului, conform deciziilor adoptate de NATO la reuniunea șefilor de stat și de guvern din 25 mai 2017;
- respectarea angajamentelor României în calitate de stat membru NATO prin realizarea capacităților asumate prin procesul aliat de planificare a apărării, concomitent cu identificarea celor mai potrivite modalități de a contribui la diminuarea deficitelor de capacități identificate în cadrul acestui proces;

⁵ O structură de nivel companie — contribuție Grupul de luptă SUA dislocat în Polonia; Cadrul de instruire intensificată la nivel înrunit — Combined Joint Enhanced Training / CJET; Inițiativa Regională de Instruire Aeriană Integrată — Combined Air Training/CAT; cadrulul formal privind prezența Aliată în Marea Neagră — NATO COMBINED MARITIME FRAMEWORK/NCMF și funcțiunea regională de coordonare maritimă — REGIONAL MARITIME COORDINATION FUNCTION/RMCF; Adaptarea programului de operații (Schedule of Operation-SOO) pentru maximizarea angajării Forțele Navale Permanente ale NATO (SNF) în Marea Neagră; utilizarea bazelor aeriene/aerodromurilor din BGR și ROU de către detașamente de aeronave de patrulare maritimă (MPAs).

- continuarea participării la inițiativele de dezvoltare a capabilităților în cadru multinațional („Smart Defence“ și „Framework Nation Concept“). De asemenea, vom avea permanent în vedere optimizarea participării noastre la aceste inițiative, prin identificarea și angajarea în noi proiecte care răspund intereselor naționale;
- continuarea și creșterea contribuțiilor naționale la evaluările de securitate aliate, onorarea obligațiilor financiare ce derivă din statutul României de membru NATO și optimizarea contribuțiilor naționale la capabilitățile majore ale Alianței⁶;
- continuarea participării la exerciții și activități de instruire în comun — participarea activă la Inițiativa Forțelor Interoperabile (Connected Forces Initiative/CFI) și la exercițiile înscrise în Programul Militar de Instruire și Exerciții (Military Training & Exercise Program/MTEP). Identificarea exercițiilor naționale care pot fi conectate cu cele planificate la nivel NATO și desfășurarea în comun a acestora;
- consolidarea contribuției în cadrul parteneriatelor NATO prin concentrarea efortului pe îndeplinirea angajamentului asumat prin Inițiativa de consolidare a capacităților pentru apărare (Defence Capacity Building/DCB) pentru R. Moldova și Georgia, urmărindu-se identificarea unui nivel de ambiție privind dezvoltarea capabilităților pentru angajarea consistentă în acest domeniu;
- intensificarea eforturilor la nivel național și aliat pentru asigurarea infrastructurii în vederea realizării condițiilor pentru prepoziționarea echipamentelor militare ale aliaților.
- contribuția la analiza funcțională a Structurii de comandă NATO (NCS) și încadrarea cu personal competent a tuturor posturilor alocate României în cadrul structurilor de comandă și de forțe a NATO, precum și identificarea și asumarea unor funcții-cheie de vizibilitate

⁶ Capabilitatea aliată de supraveghere terestră — Allied Ground Surveillance/AGS, Capabilitatea de transport aerian strategic — Strategic Airlift Capability/SAC, Flota aeriană de supraveghere și avertizare timpurie — NATO Airborne Early Warning/NAEW

în cadrul structurilor de conducere ale NATO (Secretariatul Internațional, Statul Major Militar Internațional, Comandamentele Suprem Aliate — ACO și ACT);

La nivelul UE, noile provocări în materie de securitate și apărare (criza ucraineană, criza migrației, amplificarea fenomenului terorist), Brexit-ul, inițiativa franco-germană din iunie 2016 au declanșat o accentuare a dezbatelor privind viitorul Politicii de Securitate și Apărare Comună (PSAC). Astfel, procesul de consolidare a rolului Uniunii în domeniul securității și apărării a dobândit o consistență sporită începând cu 2016, ca urmare a prezentării de către Înalțul Reprezentant al UE, Frederica Mogherini, a Strategiei Globale de Politică Externă și de Securitate (EUGS) și a Planului de implementare pe dimensiunea de securitate și apărare.

România susține consolidarea rolului UE de actor global pe scena internațională de securitate, cu o implicare mai eficientă în gestionarea crizelor din vecinătatea imediată (estică și sudică), concomitent cu asigurarea complementarității cu NATO, evitării duplicărilor și abordării conjugate a celor două organizații în managementul crizelor internaționale.

În acest context, se va urmări dezvoltarea unui profil activ al României, inclusiv în perspectiva asumării Președinției semestriale a Consiliului UE în prima jumătate a anului 2019, atât prin participarea activă la procesul de luare a deciziilor în cadrul Politicii de Securitate și Apărare Comună (PSAC) și la procesul de dezvoltare a capacităților în formatele de cooperare multinațională oferite de Agenția Europeană de Apărare, cât și prin contribuția la operațiile și misiunile desfășurate sub egida UE.

Dirjecțiile de acțiune pe această dimensiune vor viza:

- consolidarea poziției României în cadrul mecanismelor decizionale cu impact asupra Politicii de Securitate și Apărare Comună/PSAC prin promovarea și susținerea punctelor de vedere naționale cu privire la problematicile generate de noul context geopolitic și de dinamica situației de securitate la nivel regional, european și global;

- asigurarea contribuției cu forțe și capacități militare și civile la operațiile și misiunile UE, printr-o echilibrare a efortului național, conform intereselor strategice ale României și în funcție și de alte angajamente asumate în plan internațional;
- contribuția eficientă la consolidarea PSAC, în perspectiva deținerii de către România a Președinției semestriale a Consiliului UE, inclusiv prin sprijinirea implementării Strategiei Globale a UE pe dimensiunea de securitate și apărare și atingerii nivelului de ambiție al Uniunii pe scena globală de securitate, în ceea ce privește capacitatea de a răspunde rapid și eficace la întreg spectrul de amenințări și situații de criză
- participarea și angajamentul României la consolidarea cooperării la nivel european în materie de securitate și apărare, în deplină coordonare și coerență cu procesul de dezvoltare a capacităților existent la nivelul NATO.
- optimizarea participării la inițiativele derulate de Agenția Europeană de Apărare în domeniul capacităților;
- continuarea și adaptarea participării la răspunsul rapid al UE la crize, inclusiv prin optimizarea condițiilor de întrebuințare a Grupurilor Tactice de Luptă (EUBGs)
- sprijinirea operaționalizării PESCO (cooperarea structurată permanentă) de o manieră pragmatică, inclusiv și orientată spre obținerea unor rezultate concrete, în vederea îndeplinirii obiectivului trasat de șefii de stat și de guvern în decembrie 2016 de asumare a unei responsabilități mai mari a statelor europene în asigurarea securității propriilor cetățeni
- promovarea consolidării legăturii transatlantice cu relevanță accentuată în actualul context strategic, prin susținerea implementării Declarației Comune UE-NATO de la Varșovia.

Consolidarea parteneriatelor strategice, în mod deosebit a Parteneriatului strategic cu Statele Unite ale Americii

Parteneriatele strategice constituie fundamentul construirii unor relații solide și cuprinzătoare cu statele cu care avem interese comune în domeniul securității și apărării⁷.

Ministerul Apărării Naționale va continua să contribuie, prin acțiuni specifice, la dezvoltarea relațiilor privilegiate de cooperare în cadrul parteneriatelor strategice, pe următoarele direcții de acțiune:

☆ **Aprofundarea Parteneriatului strategic România-SUA pentru secolul XXI**, extinderea cooperării și consolidarea relațiilor bilaterale în domeniul apărării, în scopul promovării României ca vector de stabilitate și securitate în sud-estul Europei.

Parteneriatul asigură cadrul de manifestare a relațiilor excelente dintre armatele celor două țări. Consolidarea cooperării cu SUA în domeniul apărării se va axa pe:

- intensificarea cooperării la nivel politico-militar în plan bilateral și în cadrul NATO (cu accent pe dialogul desfășurat în cadrul Grupului de lucru la nivel înalt/HLDG, Comitetului Mixt Româno - American, Comitetului Executiv Româno - American, precum și Grupului de lucru pentru discuții de stat major (BST⁸);
- continuarea sprijinirii forțelor SUA pentru desfășurarea activităților pe teritoriul României în baza Acordului dintre România și Statele Unite ale Americii privind activitățile forțelor SUA staționate pe teritoriul

⁷ În prezent, România are parteneriate strategice și relații speciale cu o dimensiune de apărare substanțială cu: Statele Unite ale Americii, Franța, Germania, Polonia, Turcia, Marea Britanie, Italia și Spania

⁸ Bilateral Staff Talks

României (DCA⁹); un accent deosebit va fi acordat inițiativei de Reasigurare Europeană (ERI¹⁰) și Operației Atlantic Resolve;

- îndeplinirea obligațiilor asumate în baza prevederilor *Acordului dintre România și Statele Unite ale Americii privind amplasarea sistemului de apărare împotriva rachetelor balistice al Statelor Unite în România (BMDA¹¹)*;
- intensificarea planificării și derulării de activități comune în colaborare cu Comandamentul Forțelor Armate ale SUA în Europa (EUCOM), inclusiv cu participarea partenerilor din zonele de interes strategic ale României;
- continuarea procesului de dezvoltare a cadrului juridic pentru implementarea acordurilor bilaterale, în principal prin încheierea unor Aranjamente de Implementare (AI);
- implementarea la nivel național a măsurilor agreate cu partenerul american, sub coordonarea Comitetului Interministerial¹².

☆ **Dezvoltarea și consolidarea relațiilor de cooperare în domeniul apărării în cadrul celorlalte parteneriate strategice**, în vederea implementării componentei militare și de securitate, pe baza intereselor convergente în cadrul NATO, UE și în Vecinătatea Estică.

În cadrul *parteneriatului strategic cu Franța*, se va acorda o atenție deosebită proiectelor de cooperare bilaterală cuprinse în Capitolul apărare și securitate al Foii de parcurs. Se vor urmări organizarea de acțiuni de cooperare în scopul realizării interoperabilității forțelor la nivelul categoriilor de forțe,

⁹ Defence Cooperation Agreement — Semnat la București la 06.12.2005 și ratificat prin Legea nr. 268/2006.

¹⁰ European Reassurance Initiative

¹¹ Ballistic Missile Defence Agreement — Semnat la Washington la 13 septembrie 2011 și ratificat prin Legea nr. 290/2011.

¹² Hotărârea Guvernului nr. 565/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Comitetului interministerial pentru implementarea Acordului dintre România și Statele Unite ale Americii privind activitățile forțelor Statelor Unite staționate pe teritoriul României, semnat la București la 6 decembrie 2005, ratificat prin Legea nr. 268/2006.

dezvoltarea cooperării în materie de formare prin schimburi reciproce de stagii, permanentizarea și dezvoltarea parteneriatului dintre instituțiile de învățământ, explorarea posibilităților de cooperare în principalele proiecte asociate procesului de dezvoltare a capacităților militare la nivelul celor categoriilor de forțe ale Armatei României, precum și încurajarea cooperării în materie de armamente prin implementarea de parteneriate industriale.

Parteneriatul cu Germania presupune deja o cooperare excelentă în domeniul apărării, iar dialogul politic la nivel înalt este substanțial. Edificatoare este implicarea majoră a țării noastre în implementarea Conceptului Națiunii Cadru (FNC¹³) precum și buna cooperare între militarii români și germani, la nivelul teatrelor de operații din Afganistan și Kosovo. Se vor urmări utilizarea tuturor oportunităților de cooperare în domenii precum informații pentru apărare, pregătirea forțelor și exerciții în comun, instruirea personalului și cooperarea între Forțele pentru Operații Speciale și domeniul tehnico-militar și al industriei de apărare.

Intensificarea parteneriatului strategic cu Polonia, aflat deja într-un stadiu avansat de dezvoltare, pe baza intereselor convergente ale celor două state în cadrul NATO, UE și în Vecinătatea Estică. Acest parteneriat rămâne una dintre direcțiile prioritare de cooperare pentru Armata României. Se va urmări amplificarea dialogului politico-militar și a relațiilor respectiv cooperarea militară directă (inclusiv la nivel categorii de forțe și instituții militare de învățământ), în vederea implementării cu succes a proiectelor comune.

Dezvoltarea *parteneriatului strategic cu Turcia* va avea în vedere implementarea componentei militare și de securitate a Planului de Acțiuni pentru implementarea Declarației Comune, cu accent pe intensificarea dialogului politico-militar, atât în cadrul NATO, cât și în plan bilateral, având în vedere statutul de țări riverane Mării Negre, în procesul de stabilizare a situației de securitate în această zonă. De asemenea, se va urmări continuarea cooperării

¹³ Framework Nation Concept — Germania și-a asumat rolul de conducere a unui grup de state într-un proces complex de dezvoltare a capacităților, care în final va contribui la consolidarea forțelor și mijloacelor puse la dispoziția Alianței, pentru a-și îndeplini misiunile și operațiile

în domeniul instruirii forțelor, prin desfășurarea de exerciții comune, al schimburilor de cadeți și personal didactic din instituțiile militare de învățământ.

Intensificarea eforturilor de consolidare a relațiilor de cooperare în cadrul parteneriatelor cu Marea Britanie, Italia și Spania va urmări consolidarea dialogului politico-militar la nivel înalt, identificarea și fructificarea oportunităților de dezvoltare de capacități multinaționale, precum și aprofundarea cooperării practice în domeniul de interes comun (educație și instruire, logistică, tehnico-militar).

Relația de parteneriat cu Marea Britanie urmează un trend ascendent, un pilon major al acesteia revenind contribuției acestei țări la eforturile de implementare a deciziilor aliate privind măsurile de asigurare de pe flancul estic, respectiv în cadrul prezenței aliate înaintate adaptate.

Dezvoltarea relațiilor de cooperare internațională în plan bilateral, regional și în cadrul organizațiilor internaționale

Dezvoltarea cooperării bilaterale, atât cu partenerii strategici și ceilalți aliați din cadrul NATO/UE, cât și cu statele vecine și din zonele de interes strategic pentru țara noastră contribuie la consolidarea credibilității Armatei României și susținerea intereselor naționale de securitate.

Continuarea participării active la inițiativele de cooperare regională și dezvoltarea cadrului juridic al cooperării internaționale în domeniul apărării potențează procesul de consolidare a profilului României de stat promotor al stabilității regionale. O contribuție importantă la creșterea profilului României în plan regional o are gestionarea eficace a aspectelor politico-militare aferente tratatelor, inițiativelor și regimurilor pe linia neproliferării armelor de distrugere în masă și controlului armamentelor.

De asemenea, continuarea participării la misiunile și operațiile desfășurate sub egida NATO, UE, ONU și OSCE va contribui la concretizarea

angajamentelor naționale în cadrul acestor organizații și la creșterea profilului strategic al României, ca actor relevant pe scena de securitate internațională.

Obiectivele cooperării internaționale în domeniul apărării se circumscriu îndeplinirii obiectivelor generale de politică externă ale României.

Relațiile de cooperare bilaterale și regionale în domeniul apărării, precum și în cadrul organizațiilor internaționale sunt abordate gradual, în limita resurselor alocate, principalele direcții de acțiune pentru perioada 2017-2020 fiind următoarele:

- dinamizarea și consolidarea cooperării bilaterale cu statele membre NATO și UE;
- întărirea relațiilor cu statele vecine, din zonele de interes strategic pentru România — Regiunea Extinsă a Mării Negre și Balcanii de Vest și de pe flancul estic al NATO și UE;
- consolidarea durabilă a relației bilaterale cu Republica Moldova, prin susținerea fermă și fără echivoc a parcursului său european, prin implicarea activă și constantă în cadrul organizațiilor internaționale pentru respectarea deplină a angajamentelor asumate;

- intensificarea cooperării cu partenerii cu care sunt dezvoltate programe comune de interes strategic;
- dezvoltarea cooperării regionale în domeniul apărării, prin continuarea participării la proiectele dezvoltate în cadrul Procesului reuniunilor miniștrilor apărării din Europa de Sud-Est (SEDM), la exercițiile și activitățile de pregătire din cadrul Batalionului Multinațional de Geniu („TISA“) și Batalionului Mixt Româno-Ungar de Menținere a Păcii;
- asigurarea securității în regiunea Mării Negre, prin continuarea participării la misiunile aferente Operației Black Sea Harmony;
- oferirea de sprijin și asistență pentru implementarea parteneriatelor NATO cu statele din regiune;
- revizuirea cadrului juridic al cooperării internaționale cu aliații și partenerii importanți din NATO și UE, în sensul reflectării statutului României de membru al celor două organizații și încheierea de acorduri militare internaționale care să contribuie la implementarea priorităților în domeniul apărării și sporirea securității și stabilității regionale;
- implementarea măsurilor prevăzute de tratatele internaționale în vigoare în domeniul controlului armamentelor și verificării;
- participarea la procesele de revizuire și adaptare a cadrului juridic referitor la regimul de control al armamentelor convenționale (TCFE), modernizarea Documentului de la Viena 2011 și implementarea prevederilor Tratatului privind Cerul Deschis;
- continuarea cooperării în vederea implementării prevederilor diferitelor regimuri de neproliferare și control al exporturilor;
- participarea la activitățile de negociere a documentelor internaționale aferente comerțului cu arme convenționale, munițiilor cu submuniții și a altor inițiative relevante din domeniul controlului armamentelor.

Sprrijinirea altor autorități publice în gestionarea situațiilor de urgență

Participarea la procesul de limitare și înlăturare a consecințelor urgențelor civile se fundamentează pe nevoia de coordonare și cooperare interinstituțională și se desfășoară conform cadrului juridic¹⁴ ce reglementează conduita specifică în astfel de situații.

Capabilitățile Ministerului Apărării Naționale, în situații de urgență, vor acționa în sprijinul autorităților administrației publice locale/centrale în conformitate cu planurile de acțiune pe tipuri de risc încheiate la nivel central și local, potrivit funcțiilor de sprijin stabilite prin legislația în vigoare, executând în principal misiuni de căutare și salvare, de protecție a populației, de transport pe cale aeriană, terestră, maritimă sau fluvială a persoanelor evacuate, precum și de asistență medicală de urgență și în fază spitalicească.

Sprrijinul acordat persoanelor sinistrate și autorităților administrației publice centrale sau locale se poate concretiza și sub formă de ajutoare umanitare sau prestări de servicii în conformitate cu prevederile legale.

Măsurile și acțiunile în domeniu vor viza:

- consolidarea relațiilor și a modului de cooperare cu structurile de intervenție specializate, la nivel central și local, inclusiv organizațiile neguvernamentale;

¹⁴ Legea apărării naționale nr. 45/1994, cu modificările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență/ aprobată cu modificări și completări, prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului 94/2014 privind organizarea, funcționarea și componența Comitetului național pentru situații speciale de urgență, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2014 privind unele măsuri în domeniul managementului situațiilor de urgență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată prin Legea nr. 104/2014, cu modificările și completările ulterioare.

- participarea cu capacități de intervenție la limitarea și înlăturarea efectelor dezastrelor naturale sau accidentelor tehnologice;
- participarea la acțiuni de sprijinire a populației afectate de calamități (transport resurse pentru intervenție și materiale de primă necesitate, cazare, acordare de asistență medicală, facilitare acces în zone izolate sau greu accesibile și distribuirea ajutoarelor umanitare) în cooperare cu autoritățile publice responsabile cu rol principal.

O abordare interinstituțională integrată a problematicii managementului urgențelor civile presupune valorificarea oportunităților de cooperare cu structuri de specialitate constituite la nivelul NATO, UE și al inițiativelor regionale.

Pe acest palier se înscrie cooperarea, în cadrul NATO, cu Centrul Euro-Atlantic de Coordonare a Răspunsului în Caz de Dezastre (EADRCC), în cadrul UE, prin Mecanismul de Protecție Civilă, respectiv contribuția Armatei României cu capacități în cadrul pachetului de forțe pus la dispoziție pentru participarea la misiuni de înlăturare a efectelor situațiilor de urgență, în afara teritoriului țării, în cadrul Capacității Europene de Răspuns la Urgență — ansamblul voluntar, în perioada 2016-2020.

Armata României va continua să contribuie, de asemenea, și la demersurile naționale, gestionate de Ministerul Afacerilor Interne, pentru implementarea cerințelor de asigurare a rezilienței în domeniul civil prin participarea activă la elaborarea analizelor de risc, precum și prin furnizarea datelor/informațiilor și a expertizei umane necesare.

CAPITOLUL 3

Misiunile și cerințele specifice pentru Armata României

Misiunile Armatei României

Armata României este componenta de bază a forțelor armate ale Sistemului național de apărare, care asigură, pe timp de pace și la război, integrarea într-o concepție unitară a activităților tuturor forțelor participante la acțiunile de apărare a țării.

Subordonată exclusiv voinței poporului român, Armata României are **misiunea fundamentală** de a garanta suveranitatea, independența și unitatea statului, integritatea teritorială a țării și democrația constituțională prin angajarea, conform legii, a resurselor puse la dispoziție și armonizarea contribuțiilor tuturor instituțiilor, autorităților publice și operatorilor economici cu responsabilități în domeniul apărării și prin asigurarea coerenței și complementarității efortului național cu cel al statelor membre ale NATO și UE, precum și cu cel al statelor semnatare ale parteneriatelor strategice și inițiativelor regionale la care România este parte.

Misiunile generale ale Armatei României:

- Contribuția la securitatea României pe timp de pace
- Apărarea independenței, suveranității și integrității teritoriale a României
- Participarea la apărarea aliaților și partenerilor săi, în cadrul NATO și UE

- Promovarea stabilității regionale și globale, inclusiv prin utilizarea diplomației apărării
- Sprijinirea autorităților administrației publice centrale și locale, în situații de urgență, pentru acordarea de asistență populației și pentru managementul consecințelor dezastrelor și accidentelor tehnologice

Nivelul de ambiție

Pentru îndeplinirea misiunilor stabilite, Armata României trebuie să fie în măsură:

- să desfășoare prin efort propriu, sau, după caz, să contribuie la acțiuni și măsuri, integrate interinstituțional la nivel național sau în context aliat, pentru descurajarea unei potențiale agresiuni la adresa independenței, suveranității și integrității teritoriale a statului român, precum și pentru contracararea acțiunilor/amenințărilor neconvenționale și/sau hibride;
- să planifice și să desfășoare o operație strategică de apărare pe teritoriul național, de tip întrunit, până la dislocarea forțelor principale aliate în baza articolului 5 al Tratatului Alianței Nord-Atlantice;
- să faciliteze dislocarea rapidă și să asigure intrarea în luptă, pe teritoriul României sau în vecinătatea acestuia, a forțelor aliate, iar după preluarea responsabilității operaționale privind apărarea comună de către autoritățile NATO, să participe decisiv la operația de apărare a țării și restabilire a integrității teritoriale a statului român;
- să asigure, în conformitate cu angajamentele asumate de statul român și cu cerințele operaționale aliate, o grupare operațională de forțe terestre de nivel maxim divizie, sprijinită corespunzător de forțe aeriene și forțe navale, ca și contribuție la îndeplinirea Nivelului de Ambiție al NATO și UE¹⁵;

¹⁵ Conform principiilor convenite („a single set of forces“), România asigură același pachet de forțe pentru ambele organizații ca și contribuție la eforturile colective de apărare.

Din forțele și capabilitățile necesare îndeplinirii nivelului de ambiție vor fi generate și contribuțiile operaționale la operațiile/misiunile desfășurate sub egida organismelor internaționale (ONU, OSCE, NATO, UE) sau alte inițiative regionale, precum și cele pentru sprijinirea autorităților civile în gestionarea situațiilor de urgență.

Pentru asigurarea eficacității și flexibilității angajării capabilităților Armatei României, avem în vedere indicatorii *dislocabilitate* și *sustenabilitate*, la nivelurile procentuale aprobate prin consensul aliaților, astfel:

- 50% din forțele terestre trebuie să fie dislocabile, iar 10% să fie sustenabile pe o perioadă mai mare de doi ani;
- 40% din forțele aeriene trebuie să fie dislocabile, iar 8% să fie sustenabile;
- 80% din forțele navale trebuie să fie dislocabile, iar 28% să fie sustenabile.

Pe termen scurt, Armata României trebuie să fie capabilă să mențină un nivel ridicat de reacție pentru apărarea națională, să dezvolte capabilitățile necesare participării la apărarea colectivă a aliaților în cadrul NATO și la asistența reciprocă a partenerilor în cadrul UE, să contribuie la misiuni și operații sub egida organizațiilor internaționale cu vocație în domeniul securității și apărării, precum și la sprijinirea autorităților publice în situații de urgență, pentru acordarea de asistență populației României în caz de dezastre.

Pe termen mediu, Armata României va deveni o structură modernă de forțe, capabilă să facă față amenințărilor impredictibile, pentru a respinge o agresiune declanșată prin surprindere și să constituie garantul suveranității și independenței naționale. Armata României va contribui la menținerea credibilității Alianței, ca parte a sistemului de apărare colectivă a NATO, precum și la securitatea regională și internațională.

Cerințe specifice

Pentru îndeplinirea misiunilor stabilite și a nivelului de ambiție, **Armata României** trebuie să îndeplinească următoarele **cerințe specifice**:

(a) să aibă o structură de forțe cu capacitate de reacție adecvată, în concordanță cu planurile elaborate la nivel național și la nivelul Alianței.

Capacitatea de reacție *este condiționată*, în mod deosebit, de:

- existența unor structuri consolidate pentru cercetare, supraveghere și avertizare timpurie, recunoaștere, reacție imediată și angajare în acțiuni militare de intensitate redusă;
- nivelul stării de operativitate a pachetului de forțe luptătoare;
- gradul de înzestrare cu echipamente care utilizează tehnologii avansate a structurilor din pachetul de forțe de sprijin de luptă;
- gradul de disponibilitate a sprijinului logistic necesar forțelor;
- robustețea capabilităților de apărare aeriană integrată;
- menținerea unui nivel ridicat de operativitate pentru structurile din pachetul de forțe destinat pentru cercetare, supraveghere, recunoaștere și avertizare timpurie și asigurării Capacității de Reacție Imediată și pentru cele puse la dispoziția NATO/UE, ca parte componentă a Forței Consolidate de Răspuns a NATO (eNRF) și EUBG;
- perfecționarea instruirii comandamentelor marilor unități și unităților operaționalizate, prin utilizarea sistemelor de modelare-simulare;
- dezvoltarea capabilităților de protecție a forței;
- capacitatea de optimizare a managementului traficului aerian, sub aspectul complementarității componentelor militară și civilă;

CARTA ALBĂ A APĂRĂRII

- capacitatea de integrare a tuturor senzorilor civili și militari în SCCAN/ATINAMDS, atât pe plan intern, cât și la nivel internațional;
- nivelul tehnologic al capabilităților din domeniul navigației aeriene (radare de dirijare la apropiere și aterizare — RDAAM, sisteme meteo, sisteme TACAN/PALS etc.).

(b) să fie înzestrată cu echipamente performante, compatibile și interoperabile cu cele din dotarea armatelor statelor membre NATO și UE.

Nivelul de performanță, compatibilitate și interoperabilitate al echipamentelor este *condiționat*, în mod deosebit, de:

- planificarea înzestrării structurilor, în concordanță cu amenințările, nevoile misiunii și evoluția tehnologică;
- fructificarea inteligență a potențialului de modernizare ingenioasă a sistemelor de armamente și echipamente militare existente în înzestrare;
- derularea programelor curente privind modernizarea unor echipamente militare existente;

- optimizarea procesului de achiziție a echipamentelor militare;
- inițierea unor programe noi, pentru realizarea capacităților angajate față de NATO și UE, în concordanță cu resursele alocate.

(c) să folosească un proces de decizie performant, să dețină sisteme de comandă-control adecvate, precum și suficiente capacități întrunite de răspuns.

Performanța procesului de decizie și suficiența capacităților întrunite de răspuns sunt *condiționate*, în mod deosebit, de:

- deținerea unui sistem național de conducere, capabil să susțină planificarea interinstituțională și implementarea coordonată a măsurilor și executarea integrată a activităților de apărare a țării;
- capacitatea sistemului militar de comandă și control de a genera și susține superioritatea relativă a ciclului informațional și de decizie;
- capacitatea de integrare completă a informațiilor obținute prin mijloace proprii;
- înzestrarea cu sisteme de comunicații și informatică performante, compatibile cu cele din țările membre ale NATO și ale UE;
- nivelul de consolidare, operaționalizare și integrare a structurilor de comandă-control aferente categoriilor de forțe ale armatei și comandamentelor de armă, atât la nivel întrunit, cât și la nivel interinstituțional și la nivelul NATO/UE;
- capacitatea de interconectare a unor componente ale sistemului de comunicații și informatic propriu Armatei României cu sistemele de comunicații și informatică pe care le utilizează celelalte instituții din Sistemul Național de Securitate în cadrul Sistemului de comunicații și informatic al Forțelor Armate (SCIFA);
- nivelul tehnologic al Sistemului de comandă și control aerian național (SCCAN), precum și integrarea acestuia în Sistemul integrat NATO de apărare antiaeriană și antirachetă (NATINAMDS¹⁶), sub aspectul standardelor operaționale, procedurale și tehnice;

¹⁶ NATO Integrated Air and Missile Defence System

- nivelul tehnologic al sistemelor criptografice și de protecție a informațiilor și îndeplinirea standardelor NATO și UE;
- asigurarea serviciilor de avertizare timpurie, prin difuzarea centralizată a mesajelor sau alarmarea personalului privind situația operativă, în toate locurile de dispunere;
- deținerea capacităților în măsură să garanteze apărare cibernetică;
- performanța proceselor pentru asigurarea informațională a sistemelor de comunicații și informatică;
- nivelul capacității de luptă, suplețea, modularitatea, mobilitatea, dislocabilitatea, sustenabilitatea și interoperabilitatea unităților de sprijin al luptei din compunerea structurii de forțe a Armatei României.

(d) să dețină un sistem logistic integrat, eficient, adaptat la configurația și misiunile Armatei României.

Existența unui sistem logistic integrat *este condiționată*, în mod deosebit, de:

- optimizarea organizării și dotării structurilor de sprijin logistic, pentru a fi capabile să asigure un răspuns adecvat și oportun la nevoile de sprijin logistic ale structurilor luptătoare/de sprijin de luptă;
- calitatea pregătirii personalului de logistică;
- un sistem informațional eficient, capabil să coordoneze acordarea sprijinului țării gazdă pentru operații multinaționale desfășurate pe teritoriul național;
- eficiența sistemului de asigurare a suportului logistic integrat pentru echipamentele militare esențiale;
- asigurarea în condiții de eficiență a serviciilor de campanie;
- existența și performanțele capacităților și facilităților de transport tactic și strategic;
- dezvoltarea de capacități logistice standard, în acord cu cerințele operaționale specifice ale NATO;
- participarea la inițiativele multinaționale, inițiate sub egida NATO/UE, de dezvoltare a unităților logistice integrate specializate;

- realizarea capabilităților NATO pe teritoriul României prin Programul NATO de Investiții în Securitate/NSIP.

(e) să identifice capabilitățile de intervenție în situații de urgență adecvate pentru sprijinirea administrației publice centrale și locale și participării la răspuns interinstituțional adecvat în situații de urgență.

Utilizarea eficientă și eficace a capabilităților de intervenție în situații de urgență *este condiționată*, în mod deosebit, *de*:

- identificarea și armonizarea interinstituțională a unor măsuri coerente privind participarea la intervenții în zonele cu risc ridicat de producere a unor situații de urgență;
- modul de aplicare a măsurilor și acțiunilor prevăzute în planurile de cooperare pe tipuri de risc încheiate cu celelalte instituții și autorități ale administrației publice în domeniul situațiilor de urgență, la nivel central și local.

(f) să dispună de capabilități în măsură să prevină surprinderea strategică, din perspectiva obținerii, integrării și prelucrării de informații și furnizarea de produse finite (*intelligence*) către autoritățile decizionale naționale, aliate și partener.

Performanța sistemului de **prevenire a surprinderii strategice** *este condiționată*, în mod deosebit, *de*:

- nivelul tehnologic și capacitatea capabilităților de informații pentru asigurarea de informații acționabile, oportune și viabile;
- flexibilitatea, modularitatea, reziliența sistemului de informații pentru apărare și interoperabilitatea acestuia cu sistemele similare ale NATO și UE;
- nivelul capacității de obținere, verificare, procesare și valorificare a datelor și informațiilor referitoare la riscurile și amenințările externe și interne, militare și nemilitare;
- nivelul capacității de identificare a vulnerabilităților și riscurilor, prevenire și contracarare a amenințărilor specifice spațiului cibernetic;

- nivelul tehnologic al sistemelor criptografice pentru protecția informațiilor clasificate și interoperabilitatea cu sistemele similare ale NATO și UE.

(g) să dispună de capabilități moderne în domeniul medical militar.

Performanța **capabilităților din domeniul medical militar** este condiționată, în mod deosebit, de:

- funcționalitatea serviciului medical militar de urgență și corelarea acestuia cu celelalte componente ale sistemului național medical de urgență;
- nivelul de eficacitate a sistemului medical militar, în raport cu obiectivele din domeniu ale Armatei României;
- nivelul capabilităților din domeniul asistenței medicale operaționale;
- calitatea asistenței medicale gratuite asigurate personalului MAPN, precum și pentru celelalte categorii de personal, conform cadrului normativ în vigoare.

(h) să dispună de un sistem intern de cercetare-dezvoltare-inovare cu structură adecvată sub aspect calitativ și operațional.

Performanța **capabilităților sistemului intern de cercetare-dezvoltare-inovare** este condiționată, în mod deosebit, de:

- valoarea și calitatea suportului științific și tehnologic, specifice angajamentelor asumate și misiunilor încredințate Armatei României;
- nivelul colaborării și cooperării între structurile MAPN cu atribuții în cercetare-dezvoltare-inovare și cele din industria națională de apărare;
- valoarea și calitatea infrastructurii de cercetare a centrelor de cercetare/excelență, pe domeniile de interes militar și nivelul și calitatea implicării acestora în proiectele/programele de cooperare multinaționale ale UE sau ale NATO.

(i) să aibă un nivel optim de standardizare în domeniul conceptelor, doctrinelor, procedurilor și proiectelor tehnice pentru echipamente.

Nivelul optim al standardizării **în domeniul conceptelor, doctrinelor, procedurilor și proiectelor tehnice** *este condiționat*, în mod deosebit, *de*:

- existența unui cadru legislativ armonizat, cu incidență asupra structurilor de comandă și de forțe naționale și Aliate;
- funcționalitatea politicilor și directivelor NATO din domeniul interoperabilității și standardizării;
- eficacitatea procesului de planificare a apărării, desfășurat prin implementarea documentelor NATO de standardizare.

(j) să dispună de un cadru conceptual, organizațional și acțional adecvat prevenirii și contracarării amenințărilor cibernetice.

Funcționalitatea cadrului conceptual, organizațional și acțional privind prevenirea și contracararea amenințărilor cibernetice *este condiționată*, în mod deosebit, *de*:

- nivelul implementării doctrinelor, politicilor, ghidurilor și standardelor de apărare cibernetică;
- capacitatea de identificare și evaluare a amenințărilor de natură cibernetică;
- capacitatea de contracarare a agresiunilor la adresa infrastructurilor cibernetice ale MAPN;
- nivelul de operativitate a capabilităților de apărare cibernetică, pe niveluri de competență, responsabilități, expertiză și misiuni;
- amploarea și profunzimea cooperării specifice domeniului, la nivel național și internațional.

CAPITOLUL 4

Principalele direcții de dezvoltare a capacităților de apărare¹⁷

Prin *Legea nr. 203 din 2015 privind planificarea apărării* s-a aliniat procesul de planificare a apărării din Armata României cu procesele similare din cadrul NATO și UE.

În consecință, capacitățile Armatei României se dezvoltă în următoarele domenii: comandă, control și comunicații, angajare, informații, proiecția forței, protecție și susținere.

Constituirea, dezvoltarea și menținerea capacităților se realizează având în vedere cerințele și acțiunile cuprinzând elemente de: doctrină, organizare, pregătire, comandă, echipamente, personal, infrastructură și interoperabilitate (DOTLMPFI).

Procesul de dezvoltare a capacităților are în vedere dezvoltarea unor forțe moderne, dotate adecvat, dislocabile, interoperabile, cu capacitate de autosusținere și de protecție multidimensională, cu un sistem de comandă și control flexibil și eficient. Procesul este unul sistemic și interdisciplinar, ce se derulează pe termen mediu și lung, prin utilizarea eficientă a resurselor disponibile.

Stabilirea capacităților de apărare necesare îndeplinirii misiunilor și sarcinilor încredințate s-a realizat prin desfășurarea, la nivelul Ministerului Apărării Naționale, a analizei strategice a apărării. În urma analizei a fost elaborat *Programul privind transformarea, dezvoltarea și înzestrarea Armatei României până în anul 2026 și în perspectivă*.

¹⁷ Prin capacitate se înțelege abilitatea de a executa acțiuni în scopul îndeplinirii unor obiective.

Capabilitățile necesare îndeplinirii întregului spectru de sarcini și misiuni specifice asumate la nivel național și pe plan internațional trebuie să asigure:

- **pe timp de pace:** supravegherea și avertizarea timpurie; reacția imediată și angajarea în acțiuni militare de intensitate redusă; participarea la combaterea terorismului; sprijinirea autorităților civile;
- **în perioada de pre-conflict:** evitarea surprinderii; menținerea integrității spațiului aerian al României (integrat în NATINAMDS); exercitarea controlului asupra apelor teritoriale; implementarea măsurilor de răspuns la criză; executarea de acțiuni de descurajare;
- **în situație de conflict:** apărarea strategică și respingerea agresiunii.

În funcție de domeniile de acțiune, Armata României dezvoltă următoarele **capabilități**:

1. **comandă, control și comunicații** de nivel strategic, operativ și tactic, centre de comunicații și informatică și unități de sprijin în domeniul comunicațiilor și informaticii/CIS ale structurii de forțe;
2. **angajare:** mari unități și unități mecanizate, de infanterie, tancuri, vânători de munte, artilerie, forțe speciale, aviație de luptă, elicoptere de luptă, nave de luptă la mare și fluviu, infanterie marină, poliție militară și operații psihologice;

3. **informații:** mari unități și unități de informații militare, supraveghere și cercetare;
4. **proiecția forței:** mari unități și unități de transport aerian tactic, de nave de sprijin și de transport terestru;
5. **protecție:** mari unități și unități de rachete sol aer, de apărare antiaeriană, de geniu de luptă, de CBRN, EOD, minare/deminare și pentru protecția demnitarilor militari români și străini pe teritoriul național;
6. **susținere:** mari unități și unități de logistică operațională și de susținere.

Armata României își va concentra eforturile în următoarele **direcții de acțiune:**

- dezvoltarea capacității de luptă necesare pentru îndeplinirea misiunilor și sarcinilor specifice la nivel național și în plan internațional;
- implementarea *Concepției privind conducerea structurii de forțe a Armatei României*, prin dezvoltarea unui sistem de comandă, control, comunicații, computere, informații, supraveghere și recunoaștere (C4ISR) și a capacităților de apărare cibernetică;
- îmbunătățirea nivelului de interoperabilitate interinstituțională și eficientizarea utilizării capacităților la nivel național pentru asigurarea coerenței și complementarității pe timpul îndeplinirii misiunilor și sarcinilor specifice;
- asigurarea, împreună cu celelalte instituții cu responsabilități în domeniul apărării, a unei forțe întrunite, necesare contracarării eficiente a acțiunilor specifice atât războiului tradițional, cât și celui neconvențional și hibrid;
- modernizarea echipamentelor militare, concomitent cu dotarea structurii de forțe cu echipamente noi;
- finalizarea operaționalizării elementelor de comandă și control din structura de forțe NATO dislocate pe teritoriul național;

- continuarea dezvoltării capabilităților în cadrul multinațional asigurat de NATO și UE;
- realizarea/menținerea unui nivel ridicat al pregătirii pentru mobilizare;
- perfecționarea procesului de planificare, organizare, desfășurare și evaluare a instrucției structurilor și/sau a personalului, în cadru național și/sau multinațional;
- continuarea procesului de completare a stocurilor operative și strategice;
- dezvoltarea capabilităților necesare contracarării amenințărilor de tip asimetric sau a abordărilor ostile de tip hibrid;
- dezvoltarea graduală de capabilități militare cu accent pe cele critice, configurate atât pentru apărarea națională, cât și pentru cea colectivă;
- realizarea unor capabilități logistice și medicale care să asigure suportul forțelor pentru o perioadă îndelungată în situația unui conflict;
- dezvoltarea capabilităților de apărare cibernetică ale Armatei României și integrarea acestora în sistemul național de apărare cibernetică;
- respectarea angajamentelor internaționale asumate;
- realizarea concordanței dintre misiune și structura organizatorică a forțelor;
- adaptarea structurii de comandă-control a Armatei României;
- dezvoltarea capacității de acțiune integrată la nivelul Sistemului Național de Securitate (SNS);
- menținerea unui nivel ridicat de operativitate pentru structurile din pachetul de forțe destinat asigurării Capacității de Reacție Imediată și pentru cele puse la dispoziția NATO și UE;
- operaționalizarea și consolidarea structurilor destinate executării acțiunilor de luptă pe teritoriul național, prin reacție imediată și descurajare și a forțelor nominalizate pentru acțiune în cadrul inițiativei Forței Consolidate de Răspuns a NATO și în cadrul EUBG;

- participarea la inițiativele și programele NATO și UE de dezvoltare și utilizare în comun a capacităților, cu accent pe realizarea capacităților critice identificate;
- dezvoltarea sistemului strategic de comunicații pentru comanda și controlul forțelor și asigurarea infrastructurii și serviciilor de comunicații și tehnologia informației necesare fluxurilor informaționale;
- dezvoltarea și integrarea capacităților de comandă, control, comunicații, computere, informații, supraveghere și cercetare de niveluri tactic, operativ și strategic, precum și interconectarea acestora cu sistemele specifice SNS și NATO;
- creșterea gradului de protecție, a capacității de dislocare, a mobilității tactice, flexibilității, modularității și nivelului de interoperabilitate a forțelor naționale cu cele ale aliaților;
- dezvoltarea sistemului logistic integrat pentru susținerea forțelor naționale pe timpul executării misiunilor pe teritoriul național și în teatrele de operații, precum și asigurarea sprijinului națiunii gazdă pentru acțiunile forțelor statelor aliate și parteneri;
- implementarea conceptelor din domeniul transformării, dezvoltate și validate la nivelul NATO și UE, prin adaptarea acestora la realitățile și cerințele Armatei României;
- creșterea gradului de operaționalizare a structurilor de informații și pentru operații speciale pentru a fi în măsură să protejeze și să promoveze interesele fundamentale ale României și cetățenilor români oriunde este nevoie pe timp de pace, criză și război.

CAPITOLUL 5

Politicile privind managementul integrat al resurselor de apărare

Resursele alocate apărării naționale definesc într-un mod calitativ politica de apărare a României, indicând imperatiivele eficienței și eficacității ce trebuie avute în vedere în implementarea obiectivelor stabilite.

Eficiența managementului integrat al resurselor pentru apărare reprezintă o condiție esențială în vederea îndeplinirii de către Armata României a misiunilor care îi revin. Un corolar evident al acesteia îl reprezintă asigurarea resurselor la un nivel corespunzător.

Componentele managementului integrat al resurselor pentru apărare sunt:

- managementul resurselor umane
- managementul resurselor financiare
- managementul achizițiilor pentru apărare
- managementul sistemului de cercetare-dezvoltare și inovare
- managementul infrastructurii de apărare

Evoluțiile economice din ultimii ani și dificultățile financiare la nivel european au evidențiat necesitatea unei regândiri a modului de alocare a resurselor, dar mai ales de utilizare a lor, eficiența fiind criteriul principal. La nivel național, aliat și al UE a fost subliniată oportunitatea dezvoltării unor abordări multinaționale în domeniul apărării („Smart Defence“, „Connected Forces

Initiative“, „Framework Nation Concept“, respectiv „Pooling and Sharing“), care presupun adoptarea de soluții inovatoare în gestionarea optimă a resurselor, prin prioritizarea investițiilor și finanțarea multinațională a capacităților de interes comun, toate având ca obiectiv creșterea securității statelor membre.

Obiectivul general al managementului integrat al resurselor pentru apărare îl constituie optimizarea procesului de planificare, alocare și utilizare a resurselor Ministerului Apărării Naționale.

Pentru implementarea acestui obiectiv, pe un orizont scurt și mediu de timp, sunt vizate următoarele aspecte:

- îmbunătățirea capacității de reacție a sistemului de planificare a apărării, pentru a furniza variante, opțiuni și soluții care să sprijine procesul decizional, la apariția unor solicitări suplimentare sau a unor constrângeri bugetare;
- optimizarea Sistemului de Planificare, Programare, Bugetare și Evaluare în Ministerul Apărării Naționale și corelarea cu sistemul de elaborare, coordonare și planificare a politicilor publice la nivelul administrației publice centrale;
- îmbunătățirea procesului de planificare a activităților, în special prin realizarea unei mai bune corelări cu resursele la dispoziție și a celui de estimare a necesarului de resurse;
- îmbunătățirea sistemului de evidență și alocare a resurselor, cu accent pe cele materiale și financiare;
- asigurarea unei proporții echilibrate între cheltuielile destinate asigurării de bunuri și servicii și personalului astfel încât să se asigure un echilibru corect, conform modelelor din spațiul NATO;
- continuarea dezvoltării capacităților în cadrul multinațional asigurat de NATO și UE prin utilizarea inițiativelor multinaționale în domeniul apărării („Framework Nation Concept“, „Smart Defence“, „Connected Forces Initiative“, respectiv „Pooling and Sharing“);
- adoptarea de programe de înzestrare comune mai multor categorii de forțe și dezvoltarea acelor capacități care au capacitatea dual — use (civil și militar).

Managementul integrat al resurselor pentru apărare se realizează inclusiv prin menținerea unei legături active cu celelalte structuri din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională sau cu responsabilități/sarcini privind apărarea națională, atât pentru elaborarea/aplicarea planurilor operaționale și de întrebuințare a forțelor, cât și pentru constituirea capacităților non-militare și a capacităților de producție.

Planificarea apărării

Planificarea apărării, ca atribut și componentă esențială a politicii de apărare, este procesul care stă la baza transformării și modernizării în domeniul apărării și include totalitatea programelor, acțiunilor și măsurilor inițiate de România pentru identificarea, dezvoltarea și pregătirea capacităților militare și non-militare necesare executării misiunilor și implementării obiectivelor în domeniul apărării, pentru:

- îndeplinirea obligațiilor ce derivă din Constituția României, republicată, și legislația în domeniu;
- îndeplinirea obligațiilor ce revin României în asigurarea securității și apărării colective în cadrul NATO;
- asigurarea participării României la Politica de Securitate și Apărare Comună a Uniunii Europene;
- respectarea angajamentelor în contextul cooperării militare internaționale în domeniul apărării cu alte state și al îndeplinirii obligațiilor asumate prin participarea la activitatea altor organizații internaționale sau în alte situații reglementate de dreptul internațional, în condițiile legii.

Planificarea apărării și managementul resurselor pentru apărare în cadrul Ministerului Apărării Naționale se realizează într-o abordare modernă, integrată și multianuală. Esența acestui tip de management îl reprezintă conceptul de planificare integrată a apărării, care desemnează coordonarea procesului de

dezvoltare și menținere a capabilităților militare în scopul îndeplinirii obiectivelor politicii de apărare și de alocare a resurselor financiare. Pentru atingerea obiectivelor politicii de apărare, la nivelul Ministerului Apărării Naționale se stabilesc obiective specifice și priorități aferente domeniilor planificării apărării, care sunt armonizate în cadrul procesului de planificare integrată a apărării.

Planificarea apărării se realizează prin integrarea coerentă a obiectivelor și acțiunilor specifice următoarelor domenii: planificare forțe; planificare armamente; comandă, control, comunicații; logistică; urgențe civile; resurse; apărare aeriană; management al traficului aerian; informații pentru apărare; medical; cercetare-dezvoltare; standardizare și apărare cibernetică.

În cadrul acestui proces, un rol important este deținut de Sistemul de Planificare, Programare, Bugetare și Evaluare (SPPBE), care reprezintă un instrument de management robust și eficient, în măsură să asigure, atât elaborarea și implementarea politicii de apărare, cât și o auditare eficientă privind îndeplinirea obiectivelor acesteia, execuția programelor majore și utilizarea resurselor alocate Ministerului Apărării Naționale. Deciziile privind planificarea și alocarea resurselor pentru apărare, inclusiv Directiva de planificare a apărării, sunt aprobate în cadrul Consiliului de Planificare a Apărării din Ministerul Apărării Naționale.

Managementul resurselor umane

O resursă umană de calitate și suficientă reprezintă o condiție primordială pentru realizarea performanței sistemului militar. Pentru aceasta este necesară o abordare integrată a tuturor activităților de planificare, recrutare, selecție, formare, promovare, dezvoltare și gestiune a carierei personalului militar și civil, care constituie corpul profesioniștilor în domeniul apărării și contribuie la succesul misiunilor încredințate Ministerului Apărării Naționale.

Implicit, adaptarea Armatei României la realitățile noului context al mediului de securitate trebuie să vizeze optimizarea întregului sistem de management al resurselor de apărare.

Se au în vedere următoarele priorități: creșterea atractivității profesiei militare, managementul carierei personalului și transformarea învățământului militar.

Creșterea atractivității profesiei militare

Prin politicile din domeniul managementului resurselor umane, care urmăresc constant asigurarea condițiilor necesare furnizării candidaților apți pentru serviciul militar, în numărul necesar și la standardele de calitate stabilite, Armata României beneficiază de resurse umane capabile să îndeplinească misiunile și obiectivele asumate.

Promovarea profesiei militare, pentru atragerea și reținerea unei resurse umane corespunzătoare cantitativ și calitativ, reprezintă un domeniu strategic, cu impact puternic atât asupra capacității de răspuns la noile provocări ale mediului de securitate, cât și al pregătirii populației și teritoriului pentru apărare.

Diminuarea actuală a atractivității carierei militare în raport cu ofertele educaționale și profesionale naționale, precum și cu schimbările produse în mărimea și compoziția structurii de forțe, nivelul aptitudinal și atitudinal necesar atingerii standardelor de performanță specifice misiunilor și operațiilor îndeplinite de Armata României, impune adoptarea unor modalități eficiente de atragere a tinerilor către domeniul militar, precum și colaborarea cu mediul civil și comunitățile locale.

Promovarea profesiei militare se desfășoară pe baza unei strategii proprii, prin implicarea mijloacelor mass-media și structurilor de relații cu publicul.

În acest sens, se vor adopta măsurile care includ tehnici din marketing modern: mixul promoțional — folosirea simultană a contactului direct cu candidații, publicității comerciale și activității de informare și relații publice din Armatei României —, mesajele promoționale orientate, respectiv folosirea simbolurilor și identităților specifice domeniului militar.

De asemenea, va fi valorificat și feed-back-ul furnizat de implementarea sistemului de recrutare, formare, pregătire și utilizare a rezervei voluntare.

Ca urmare, eforturile din acest domeniu se vor concentra pe următoarele direcții:

- utilizarea spațiului virtual ca mediu predilect de promovare, în special pentru transmiterea mesajelor și comunicarea cu potențialii candidați, prin intermediul unui site de recrutare atractiv și a rețelelor de socializare;
- desfășurarea de campanii anuale integrate, care vor îmbina contactarea directă, personală a potențialilor candidați cu publicitatea și relațiile publice;
- dezvoltarea mesajelor și acțiunilor destinate să oprească perimarea valorilor promovate de armată în societate.

Managementul carierei personalului

Necesitatea creșterii performanței organizaționale, determinată de cerința ca forțele armate să fie capabile să răspundă prompt oricărei provocări a mediului de securitate actual complex și volatil, face ca managementul carierei să devină unul dintre vectorii determinanți ai dezvoltării competenței profesionale a personalului Armatei României.

Evoluția în cariera militară este indisolubil legată de pregătirea, experiența și potențialul de dezvoltare profesională ale fiecărui militar.

În acest context, dinamica proceselor asociate managementului carierei — ca management al performanței bazat pe competențe —, impune focalizarea eforturilor pe următoarele direcții de acțiune:

1. Realizarea cadrului structural-organizatoric care să creeze un mediu concurențial și motivant pentru dezvoltarea carierei militare, prin:

- reorganizarea structurilor militare, redefinirea funcțiilor și constituirea entităților organizatorice în mod stratificat, în acord cu principiile eficacității și eficienței;

- planificarea riguroasă a asigurării cu resurse umane, pe baza prognozei necesarului de competențe profesionale pe termen scurt, mediu și lung, utilizând standardele asociate ocupațiilor militare;
- implementarea unor principii și reguli eficiente de planificare organizațională a carierei individuale, în acord cu necesarul cantitativ și calitativ de resurse umane.

2. Optimizarea subsistemului metodologic al managementului carierei, în sensul:

- corelării acestuia cu planurile periodice de asigurare cu resurse umane;
- creșterii predictibilității și transparenței evoluției în carieră, prin implementarea unui sistem eficient de selecție pentru promovare, bazată pe meritocrație;
- asigurării unui nivel optim al mobilității profesionale.

Transformarea învățământului militar

Transformarea învățământului militar este axată pe schimbarea paradigmei de pregătire, prin direcționarea resurselor către formarea și dezvoltarea profesională a liderilor, luptătorilor și specialiștilor capabili să acționeze la schimbările continue din mediul operațional, înzestrați cu competențele profesionale necesare cerințelor viitoarelor structuri ale Armatei României.

Învățământul militar trebuie să asigure o abordare integrată a proceselor de pregătire și educație, să contribuie decisiv la atragerea și reținerea resurselor umane cu potențial ridicat pentru profesia militară, respectiv la integrarea eficientă acestora.

În acest domeniu există următoarele direcții de acțiune:

- corelarea deplină a obiectivelor învățământului și programelor de studii cu cerințele beneficiarilor;
- identificarea competențelor necesare absolvenților pentru îndeplinirea la standardele cerute de beneficiar a atribuțiilor funcțiilor pe care vor fi încadrați, proiectarea și acreditarea programelor de formare inițială și continuă a personalului militar, în concordanță cu managementul resurselor umane;
- modernizarea sistemului de învățământ militar, prin crearea de module/profile noi de pregătire, în acord cu: evoluțiile fenomenului militar, dinamica mediului de securitate, cerințele structurilor și nevoile misiunii;
- eficientizarea formării ofițerilor, maiștrilor militari și subofițerilor, prin reorganizarea rețelei instituțiilor și unităților de învățământ militar și realizarea managementului integrat și unitar al acestora;
- extinderea și consolidarea relațiilor de cooperare cu instituții de învățământ militar din statele membre ale NATO și UE, în vederea școlarizării în instituțiile acestora a personalului propriu care este/urmează să fie încadrat în unitățile puse la dispoziția NATO/UE, precum și cele aferente instruirii personalului destinat exploatării noilor sisteme de armament/echipamente achiziționate prin programele de înzestrare.

Creșterea calității vieții personalului

Principalele obiective vizează:

- îmbunătățirea cadrului legal privind salarizarea personalului armatei, în cadrul sistemului unic de salarizare a personalului bugetar, funcție de realitățile socio-economice naționale și având ca referință practicile din armatele altor state membre NATO;

- asigurarea condițiilor de locuit pentru personalul armatei care își desfășoară activitatea în altă localitate decât cea de domiciliu, prin îmbunătățirea cadrului legal și instituțional privind acordarea compensației lunare pentru chirie;
- modernizarea sistemului medical propriu armatei, atât prin creșterea calității actului medical, cât și prin realizarea unei componente esențiale pentru calitatea vieții personalului armatei și familiilor acestuia, precum și pensionarilor militari;
- modificarea și completarea cadrului legal și procedural care reglementează problematica veteranilor, răniților, invalizilor și urmașilor celor decedați în acțiuni militare, astfel încât să se realizeze armonizarea necesară cu legislația națională conexasă, respectiv cu practicile/tendențele din armatele altor state membre NATO;
- eficientizarea dialogului social, în scopul realizării unui mecanism de comunicare mai eficientă cu personalul armatei;
- realizarea și implementarea unui sistem integrat de management al problemelor sociale cu care se confruntă personalul armatei și familiile acestuia, cu accent pe problematica veteranilor, răniților/invalizilor și urmașilor celor decedați în acțiuni militare;
- dezvoltarea de parteneriate avantajoase cu entități guvernamentale și non-guvernamentale care pot contribui la realizarea unor proiecte sociale de interes pentru Ministerul Apărării Naționale, prin utilizarea de fonduri externe sau a altor resurse care nu grevează bugetul instituției militare.

Managementul resurselor financiare

Managementul resurselor financiare în cadrul Ministerului Apărării Naționale vizează asigurarea finanțării acțiunilor și măsurilor concrete cuprinse în programele majore potrivit prevederilor *Legii nr. 203/2015 privind planificarea apărării*.

Acesta se realizează în strictă conformitate cu prevederile legislației naționale în domeniu, Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, cu modificările și completările ulterioare, legile anuale ale bugetului de stat și bugetului asigurărilor sociale de stat, precum și alte acte normative specifice, urmărindu-se adaptarea sistemului financiar militar la cerințele de funcționare a sistemului financiar public.

Totodată, în relația cu NATO, UE și alte organisme internaționale, managementul resurselor financiare are în vedere regulile financiare generale ale acestor organizații, precum și regulile financiare specifice agențiilor, programelor sau altor formate de cooperare care funcționează pe baza unor memorandumuri sau acorduri convenite în comun.

Managementul achizițiilor pentru apărare

Managementul achizițiilor pentru apărare are scopul de a asigura utilizarea eficientă a fondurilor publice alocate pentru achizițiile de produse, servicii și lucrări necesare armatei, într-un cadru concurențial, pe baza criteriilor economice de atribuire a unui contract de achiziție publică și a principiilor prevăzute de legislația în vigoare.

Obiectivul general al managementului achizițiilor pentru apărare îl constituie achiziționarea, în corelare cu resursele pentru apărare alocate, a sistemelor de armamente și echipamentelor militare care înglobează tehnologii moderne adecvate în scopul satisfacerii, în conformitate cu cerințele fiecărei etape, a nevoilor categoriilor de forțe ale armatei și asigurării interoperabilității cu forțele NATO și UE.

Realizarea acestui obiectiv presupune:

- perfecționarea Sistemului integrat de management al achizițiilor pentru apărare;

- armonizarea permanentă a politicilor de achiziții pentru apărare prin Programele Anuale pentru Achiziții publice cu planificarea apărării și cu resursele puse la dispoziție prin bugetele alocate în acest sens;
- asigurarea unei proporții echilibrate între cheltuielile destinate înzestrării și cele destinate asigurării de bunuri și servicii și personalului astfel încât să se atingă un echilibru corect, conform modelelor din spațiul NATO;
- respectarea reglementărilor privind achizițiile publice în domeniul apărării și securității, în conformitate cu dispozițiile aplicabile la nivel național și european în vigoare;
- perfecționarea modului de aplicare a reglementărilor din domeniul achizițiilor pentru apărare;
- intensificarea colaborării, implicării și stimulării operatorilor economici din industria de apărare, în a realiza produse de tehnică militară necesare înzestrării, la nivelul cerințelor Armatei României și al standardelor NATO și UE, precum și dezvoltarea capacității acestora de a realiza mentenanța tehnicii, instruirea personalului și de formare a instructorilor;
- planificarea investițiilor în domeniul înzestrării în conformitate cu misiunile Armatei României în cadrul NATO și UE și cu nevoile de securitate internă;
- participarea la proiectele/programele NATO și UE pentru realizarea în comun de sisteme de arme și echipamente militare;

- participarea la proiectele din cadrul inițiativelor „Smart Defence“ la nivel NATO, „Pooling and Sharing“ în cadrul UE;
- coordonarea investițiilor realizate prin efort propriu cu cele acordate de către Guvernul SUA și cu cele din cadrul Programului NATO de Investiții în Securitate (NSIP);
- realizarea de achiziții prin agențiile specializate NATO;
- adoptarea de programe de înzestrare comune mai multor categorii de forțe și dezvoltarea capabilităților *dual-use*;
- perfecționarea continuă a personalului cu responsabilități în domeniul achizițiilor;
- menținerea și dezvoltarea potențialului de cercetare, expertiză și consultanță tehnică și tehnologică în domeniul militar și dezvoltarea capabilităților de testare și evaluare ale Ministerului Apărării Naționale;
- realizarea controlului specific pentru importurile și exporturile de produse speciale;
- standardizarea și optimizarea procesului de supraveghere a calității la furnizorii de echipamente și tehnică militară, precum și asigurarea compatibilității echipamentelor și armamentului din dotare cu cele din înzestrarea armatelor statelor membre NATO.

Pentru îndeplinirea acestor obiective, în Ministerul Apărării Naționale este implementat *Sistemul integrat de achiziții pentru apărare*, un instrument modern de monitorizare a programelor de achiziții, similar celor din țările membre NATO, cu ajutorul căruia se identifică și se stabilesc atât nevoile și cerințele de noi arme, cât și prioritățile privind necesarul de resurse și se coordonează și controlează procesul de achiziții.

Managementul activității de cercetare-dezvoltare și inovare (CDI)

Domeniul cercetării științifice, dezvoltării tehnologice și inovării contribuie la înzestrarea cu sisteme de armament performante, prin implicarea în

realizarea programelor esențiale de înzestrare în cooperare cu parteneri strategici interni sau externi și prin transferul de tehnologii de vârf către industria națională de apărare.

Cercetarea-dezvoltarea și inovarea în domeniul apărării asigură suportul științific și tehnologic necesar îndeplinirii misiunilor încredințate Armatei României, prin dezvoltarea și valorificarea potențialului științific și tehnologic propriu, urmărind gestionarea eficientă a resurselor alocate și atragerea de resurse din mediul civil, intern și internațional. Cercetarea științifică și tehnologică se realizează de către instituțiile specializate ale MAPN, instituțiile militare de învățământ superior și alte structuri nominalizate prin norme și instrucțiuni.

Obiectivele cercetării-dezvoltării și inovării în domeniul apărării urmăresc:

- creșterea performanței prin: realizarea obiectivelor și priorităților de dezvoltare a capabilităților operaționale pentru categoriile de forțe; menținerea și dezvoltarea competenței științifice și tehnologice naționale în domeniul apărării; refacerea și consolidarea legăturilor instituționale între entitățile de cercetare-industrializare-beneficiar;
- asigurarea resurselor proprii prin: creșterea alocațiilor pentru cercetarea științifică în cadrul programelor majore ale MAPN; dezvoltarea infrastructurii CDI, inclusiv prin accesarea fondurilor structurale; dezvoltarea resursei umane implicate în activitatea de cercetare și îmbunătățirea atractivității pentru tinerii specialiști;
- implicarea industriei naționale de apărare în parteneriatele de tip public-privat pe dimensiunea de cercetare-dezvoltare-inovare pentru crearea de noi tehnologii cu dublă utilizare;
- implicarea în realizarea programelor și proiectelor multinaționale din domeniul cercetării-dezvoltării pentru apărare, prin participarea în consorții multinaționale pentru atragerea de fonduri pe baza contractelor atribuite în regim competițional de programele UE;
- asigurarea contribuției naționale la realizarea obiectivelor stabilite de NATO și de Agenția Europeană de Apărare (EDA) în domeniul capabilităților pe termen lung, a apărării împotriva terorismului,

a detecției și avertizării timpurii a amenințărilor, prin implicarea în programele și inițiativele comune coordonate de NATO sau EDA;

- cooptarea sectorului privat în activitățile CDI prin atragerea comunității științifice din mediul civil privat și guvernamental la realizarea proiectelor CDI de interes pentru MAPN, finanțate din bugetul propriu.

Managementul infrastructurii de apărare

În conformitate cu eforturile depuse pentru îndeplinirea obiectivelor din domeniul infrastructurii de apărare, se urmăresc păstrarea integrității și dezvoltarea patrimoniului imobiliar al armatei care să fie în măsură să contribuie la asigurarea facilităților necesare pentru îndeplinirea misiunilor specifice.

În acest sens au fost intensificate eforturile pentru adaptarea cadrului legislativ domeniului construcțiilor în concordanță cu respectarea cerințelor esențiale privind calitatea în construcții cu asigurarea resurselor necesare îndeplinirii obiectivelor.

Cu o atenție sporită este tratată activitatea ce vizează reglementările referitoare la circulația terenurilor în scopul asigurării păstrării integralității patrimoniului imobiliar aflat în administrarea Ministerului Apărării Naționale.

Obiectivele privind infrastructura imobiliară pentru apărare

Se au în vedere următoarele:

- optimizarea politicilor de dezvoltare a infrastructurii imobiliare în concordanță cu nevoile reale ale utilizatorilor infrastructurii imobiliare prin stabilirea priorităților necesare;

- îmbunătățirea capacității de anticipare a nevoilor de facilități imobiliare printr-o mai bună colectare a informațiilor despre starea și nevoile de reabilitare a construcțiilor din cazarmile ministerului;
- crearea cadrului metodologic, organizațional și informațional pentru participarea la apelurile de proiecte cu finanțare din fonduri europene nerambursabile;
- modernizarea/reconfigurarea infrastructurii militare (instrucție și cartiruire) în funcție de potențialele scenarii ale unei agresiuni militare convenționale, inclusiv cu luarea în considerare a operaționalizării structurilor aliate de comandă și control constituite pe teritoriul național, respectiv a necesităților legate de asigurarea *host nation support* pentru eventuale forțe NATO dislocate în România în situația unei agresiuni militare.

Optimizarea politicii de dezvoltare referitoare la infrastructura imobiliară a Ministerului Apărării Naționale impune obligativitatea respectării unui minim de cerințe privind menținerea stabilității cadrului legislativ aplicabil în domeniul investițiilor imobiliare finanțate din fonduri publice, orice perturbare a acestuia la nivel național ducând la modificări în cascadă, cu efecte negative asupra respectării termenelor de realizare a obiectivelor imobiliare.

Pentru îndeplinirea acestor obiective, prioritățile pe termen scurt și mediu vizează:

- corelarea infrastructurii militare cu misiunile și structura de forțe revizuită, dezvoltarea capabilităților militare, precum și cu cerințele privind poziționarea/disponerea echilibrată a forțelor pe teritoriul național;
- dezafectarea infrastructurii și relocarea, acolo unde este posibil, a forțelor în alte locații și utilizarea în comun a acelorași facilități, având ca scop reducerea numărului de imobile în folosință;
- adaptarea cadrului legislativ național în domeniul realizării obiectivelor de investiții imobiliare ale Ministerului Apărării Naționale la prevederile cadrului administrativ și juridic al NATO, astfel încât

derularea proiectelor din cadrul programului NSIP să fie executate cu celeritate;

- reducerea cheltuielilor de funcționare a cazărmilor prin identificarea, testarea și aplicarea de soluții alternative;
- crearea cadrului legislativ necesar, astfel încât Ministerul Apărării Naționale să poată beneficia, prin programele operaționale regionale/sectoriale, de fonduri europene pentru reabilitarea unor imobile aflate în administrare.

Pe termen lung, activitatea se va concentra pe:

- realizarea obiectivelor de investiție imobiliară prin parteneriate public-public și public-privat;

O importanță deosebită se va acorda implementării proiectelor imobiliare în infrastructura ce derivă din Parteneriatul strategic cu Statele Unite ale Americii, precum și a celor care asigură prepoziționarea echipamentelor militare ale aliaților pe teritoriul național.

CAPITOLUL 6

Sursele financiare

O politică de apărare pentru a fi coerentă și credibilă trebuie să fie acompaniată de resursele financiare necesare. Prin *Legea nr.6/2017, legea bugetului de stat pe anul 2017*, se prevede alocarea a 2% din Produsul Intern Brut (PIB) pentru bugetul MApN.

Alocarea eficientă a resurselor financiare reprezintă cheia dezvoltării viitoarelor capacități necesare transformării Armatei României într-o structură modernă.

Planificarea și programarea resurselor financiare pentru apărare vizează îndeplinirea obiectivelor politicii de apărare stabilite prin prezentul document și se realizează practic prin intermediul programelor majore ale Ministerului Apărării Naționale.

Această alocare bugetară corespunde pe deplin cu decizia NATO privind resursele pentru apărare adoptată în 2014 la Summit-ul din Țara Galilor — *The Wales Summit Pledge on Defence Investment*¹⁸ și dovedește că România implementează corespunzător această decizie.

Bugetul pentru anul 2017 (16,322 mld. lei, reprezentând 2,00 % din PIB credite bugetare) asigură un teren solid pentru accelerarea modernizării

¹⁸ Angajamentul statelor membre de a atinge obiectivul de 2% din produsul intern brut alocat **cheltuielilor pentru apărare** în decursul a 10 ani (până în 2024), cu diferențele specifice fiecărui grup de aliați (cei care au deja acest nivel de finanțare îl vor menține, iar ceilalți îl vor crește gradual, în funcție de creșterea economică națională). În plus, documentul prevede angajamentul de alocare a 20% din bugetul apărării pentru **achiziția de echipamente** majore și activități de cercetare-dezvoltare, precum și îmbunătățirea rezultatelor individuale privind nivelul de dislocabilitate și sustenabilitate a propriilor forțe

Armatei României. Astfel, cheltuielile destinate achiziției de echipamente majore reprezintă 46,61% din bugetul total (7,608 mld. lei), procent cu mult peste valoarea de 20% din bugetul apărării recomandată prin *The Wales Summit Defence Pledge*.

Totodată, alocarea bugetară dovedește coerența, validitatea și mai ales, realizarea practică a acordului politic național semnat pe data de 13 ianuarie 2015 de către partidele parlamentare privind **alocarea în anul 2017 a unui prag minimal de 2% din Produsul Intern Brut** pentru bugetul apărării și menținerea acestui nivel pentru următorii 10 ani.

Acordul este esențial prin prisma asigurării predictibilității politicii de înzestrare a Armatei României cu tehnică modernă de luptă, precum și pentru dezvoltarea unor proiecte de cooperare între industria națională de apărare și companii de profil din alte state.

Alocarea resurselor pentru transformarea, modernizarea și înzestrarea capacităților/structurilor Armatei României se va realiza în ordinea de prioritate prevăzută în *Programul privind transformarea, dezvoltarea și înzestrarea Armatei României până în anul 2026 și în perspectivă*, inclusiv în ceea ce privește constituirea/completarea stocurilor.

Pentru modernizarea înzestrării, prin achiziții noi, modernizări și/sau reparații capitale alocarea resurselor financiare se va face ținând cont de următoarele grupe de echipamente militare:

- mașini de luptă pe roți și șenile – transportoare blindate pentru trupe, tancuri, mașini de luptă ale infanteriei și derivate ale acestora;
- sisteme de artilerie terestră — aruncătoare proiectile reactive, obuziere calibru 155 mm și 105 mm autopropulsate și muniția aferentă;
- sisteme C4ISR — sisteme integrate de comunicații și informatică, puncte de comandă tip Divizie și Brigadă, echipamente specifice pentru echipe de control aerian tactic, sistem comunicații prin satelit, echipamente pentru securizarea rețelelor, stocuri strategice de echipamente IT, programe informatice etc.

- armament și echipamente individuale și de grup — sisteme de detecție și echipamente de protecție individuală și colectivă CBRN, armament individual tip NATO și echipamente specifice, inclusiv pentru forțele speciale, sisteme de rachete antitanc portabile, sistem de luptă individual avansat (SLIA);
- echipamente de geniu și de contracare a dispozitivelor explozive;
- autoturisme de teren blindate și neblindate;
- platforme de transport multifuncționale;
- aeronave de luptă și transport, inclusiv echipamentele de comunicații și localizare specifice;
- sisteme de apărare antiaeriană cu baza la sol — sistem de rachete sol-aer cu bătaie scurtă, medie și mare, sisteme de ținte aeriene pentru trageri sol-aer și navă-aer, module dislocabile radio-releu;
- nave de luptă — fregate tip T22R, turbine, torpile antisubmarin, capacitatea pentru misiuni anti-piraterie, corveta multifuncțională, nave purtătoare de rachete, vânător de mine, nave fluviale, puior și dragor de mine, ambarcațiuni asalt și alte platforme navale;
- nave de sprijin — navă sprijin pentru operații cu forțe speciale, remorcher maritim de port și radă, remorcher fluvial și navă de sprijin logistic;
- sisteme fixe și mobile de cercetare, supraveghere și contramăsuri electronice — aparatură optică și optoelectronică, echipamente ISTAR, radare, sistem de război electronic terestru mobil pentru Forțele Aeriene, sistem SCOMAR, echipamente de cercetare și prelucrare date CBRN, echipamente de supraveghere a situației maritime, sistem hidro-meteo etc.
- alte bunuri materiale în sprijinul funcționării structurilor, inclusiv sisteme integrate de securizare a obiectivelor militare, echipamente achiziționate prin programe specifice cu SUA, facilitate medicală ROL 2 ușor manevrabilă și containere de securitate.

CARTA ALBĂ A APĂRĂRII

Resursele financiare necesare a fi alocate în perioada 2017-2026, în baza
acordului politic național privind creșterea finanțării pentru apărare
– mii lei –

Cod indicator	Denumire indicator	2017	2018	2019	2020	2021
1	TOTAL MApN:	16.322.232	17.560.000	18.920.000	20.321.290	21.294.000
2	Valoare estimată PIB	815.200.000	878.000.000	946.000.000	1.014.000.000	1.064.700.000
3	PROCENT DIN PIB	2,00%	2,00%	2,00%	2,00%	2,00%

Cod indicator	Denumire indicator	2022	2023	2024	2025	2026
1	TOTAL MApN:	22.145.760	23.031.590	23.952.854	24.910.968	25.907.407
2	Valoare estimată PIB	1.107.288.000	1.151.579.520	1.197.642.701	1.245.548.409	1.295.370.345
3	PROCENT DIN PIB	2,00%	2,00%	2,00%	2,00%	2,00%

Considerații finale

În actualul context geopolitic, securitatea și, în mod implicit, apărarea, exced competențelor și posibilităților unui singur stat. În cazul României, apartenența la sistemul de valori euroatlantic, respectiv calitatea de membru al NATO și UE și parteneriatul strategic cu SUA, asigură garanțiile necesare de securitate — cele mai puternice din întreaga sa istorie — bazate pe principiile solidarității și indivizibilității aliate, respectiv pe robustețea relației transatlantice.

Carta Albă a Apărării prezintă perspectiva Ministerului Apărării Naționale cu privire la consolidarea capacității operaționale a Armatei României și dezvoltarea capabilităților necesare îndeplinirii misiunilor încredințate.

O linie majoră a implementării direcțiilor de acțiune ale politicii de apărare, în baza Acordului politic național privind creșterea finanțării pentru apărare, se referă la alocarea de către Guvern în anul 2017, a 2% din Produsul Intern Brut pentru apărare, în conformitate cu deciziile aliate adoptate la Summit-ul NATO din 2014 din Țara Galilor și potențate de deciziile privind partajarea echitabilă a sarcinilor adoptate la reuniunea șefilor de stat și de Guvern de la Bruxelles, mai 2017.

Pentru determinarea nivelului de îndeplinire a obiectivelor politicii de apărare, precum și pentru evaluarea validității și actualității prevederilor Cartei Albe, la doi ani de la aprobarea acesteia, se desfășoară analiza strategică a apărării, iar în baza concluziilor, dacă situația o impune, se inițiază procesul de revizuire a Cartei Albe.

© Ministerul Apărării Naționale
Str. Izvor, 110 • Sector 5 • Cod poștal 050561
Telefon 021 319 56 60 • Fax 021 319 58 64

Operațiile tehnice, editoriale și tiparul
au fost executate la Centrul tehnic-editorial al armatei
sub comanda nr. 2862/2018

Concepție și realizare grafică:
Gabriela ANGHEL (*Direcția informare și relații publice*)